

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/401/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714208843
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714208843.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcovi R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo O., M. I. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 236,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, zo dňa 04. 03. 2015 č.k. 13C/127/2014-50 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka a o zamietnutí návrhu na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu s poukazom na ust. § 96 ods. 1 a 3 OSP. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 71,09 €, ako trovy právneho zastúpenia. Ďalším výrokom zamietol súd návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove. K trovám vedľajšieho účastníka poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť, keď „odvolací súd nerozlišuje medzi právom vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie a medzi právom na náhradu vynaložených trov právneho zastúpenia a vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pokladá vždy za účelne vynaložené“ s tým, že nemá dôvod sa od tohto názoru odchyliť, priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia tak, ako ich tento vyčíslil, teda za 2 úkony právnej služby spolu s dvoma paušálnymi náhradami a príslušnou DPH. S poukazom na ust. § 93 v znení účinnom do 31. 12. 2014 v otázke vstupu vedľajšieho účastníka do konania uviedol, že tieto účinky nastali okamihom dourčenia oznámenia o jeho vstupe, pričom výslovný súhlas podporovaného účastníka nebol potrebný. Pretože hlavný účastník nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka, tento vyjadril navrhovateľ, jeho názor v tomto smere však nepovažoval prvostupňový súd za dôvodný a preto rozhodol tak, že jeho návrh v tomto smere zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Odvolanie podal proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka a proti zamietnutiu návrhu na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva. Vyjadril názor, že v obdobných konaniach je potrebné dôsledne sa venovať otázke účelnosti vynaložených trov konania, keď podľa jeho názoru síce vedľajší účastník sa môže dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových procesne významných skutočností. Občianske združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov musí byť z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Musí reálne

disponovať zodpovedajúcou materiálnou aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavený a odborne kompetentný. V obdobných veciach však združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade, len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje a paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, pre ktoré nebol žiadny dôvod, iba navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom tohto vstupu bolo získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, nie ochrana práv spotrebiteľov. V danom prípade by bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 OSP, keďže predmetom konania je suma 236,82 €. Okrem toho odvolanie podáva aj voči zamietnutiu jeho návrhu na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva poukazuje na aktuálne znenie ust. § 93 ods. 3 OSP, ktoré pre vstup vedľajšieho účastníka vyžaduje aj predloženie súhlasu odporovaného účastníka, inak sa na podnet neprihliada. Pretože ide o ustanovenie procesného charakteru, je platné odo dňa účinnosti právnej normy a vzťahuje sa aj na oznámenie vedľajšieho účastníka dourčené súdu pred 01. 01. 2015. Návrh vychádza zo záveru judikatúry Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi, alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá (R 62/2014). Rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti a preto vyjadruje názor, že prvostupňový súd nepostupoval správne, keď pripustil vedľajšie účastníctvo napriek absencii súhlasu podporovaného účastníka. Domáha sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania a jeho účasť v konaní nebude pripustená. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník označujúci ho za zjavne účelové a právne irelevantné. Snahu navrhovateľa negovať procesný následok účinného vstupu vedľajšieho účastníka do konania uskutočneného do 31. 12. 2014 s poukazom na novelizovanú právnu úpravu označil za zavádzajúcu a motivovanú záujmom získať procesnú prevahu v spore proti žalovanému spotrebiteľovi. Poukazuje na právnu úpravu platnú a účinnú do 31. 12. 2014, ktorá umožňovala takémuto združeniu vstup do spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Vstup združenia do konania zákon účinný do 31. 12. 2014 v ust. § 93 ods. 2 OSP priamo predpokladal. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR 2 Obdo 27/2012. Ďalej upozorňuje, že prípadná nečinnosť podporovaného účastníka nemôže byť vykladaná ako jeho nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach.

Pokiaľ ide o dôvodnosť výroku, ktorým prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia uviedol, že podanie vedľajšieho účastníka nemožno vypracovať bez kvalifikovanej analýzy veci. Pokiaľ sa poukazuje na zdanlivú rutinnosť v podaní vedľajšieho účastníka, táto vyplýva z reakcie na formulárové a obsahové úkony inkasnej spoločnosti. Pokiaľ ide o kvalifikovanú intervenciu v súdnych konaniach, táto nie je možná bez schopností procesno-právneho uplatnenia hmotného práva a preto je nedôvodené popierať účelovosť a nehospodárnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. V danom prípade nebol dôvod ani na aplikáciu ust. § 150 ods. 2 OSP. Vo veci došlo k späťvzatiu návrhu, takže po procesnej stránke zavinenie konania zavinil navrhovateľ. Spotrebiteľ bol vo veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, po jeho vstupe do konania a po prenesení argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení zo dňa 27. 10. 2014, bolo teda účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Náhradu trov konania, ktoré požaduje, považuje za objektívne účelnú. Práve navrhovateľ masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní, za účelom obohatenia sa na úkor odporcov spravidla nemajetných spotrebiteľov. Argumentácia navrhovateľa upierajúca právo na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v príkrom rozpore so zákonom a princípom rovnosti zbraní, hodnotí ju ako bezprecedentnú snahu znefunkčnit činnosť spotrebiteľského združenia. Navrhuje uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správne a vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP. Uznesenie okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na odôvodnenie prvostupňového uznesenia, ktoré považuje za vecne správne a správne odôvodnené (§ 219 ods. 2 OSP). Navyiac odvolací súd zdôrazňuje, že aj v zmysle prechodného ustanovenia - § 355 OSP právne účinky úkonov urobených do novely zákona ostávajú zachované. To znamená, že aj v prípade, keď vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania v čase do 31. 12. 2014 a boli splnené podmienky pre tento jeho vstup (preukázanie skutočností, že ide o právnickú osobu s predmetom činnosti podľa osobitného zákona - (v tomto prípade Zákona na ochranu spotrebiteľa), do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa a samotný spotrebiteľ voči jeho vstupu námietku nevzniesol, priamo zo zákona nastal účinok, to znamená stal sa vedľajším účastníkom na strane odporcu ako podporovaného účastníka. Posudzovanie tejto skutočnosti z hľadiska podmienok vyžadovaných následnou právnou úpravou by bolo neprípustnou retroaktivitou aj napriek tomu, že ide o procesnú právnu normu. Prechodné ustanovenia v tomto smere novela neobsahovala a preto treba vychádzať z ust. § 355 to znamená zachovanie účinkov dovtedajších úkonov z výsledkom, že vedľajší účastník sa stal takýmto účastníkom v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď takýto úkon vykonal.

Pokiaľ ide o otázku náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, správne postupoval prvostupňový súd, keď o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP, to znamená, že navrhovateľovi, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, uložil povinnosť uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd síce nesúhlasí s odôvodnením prvostupňového súdu, že odvolací súd nerozlišuje medzi právom vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom a právom na náhradu trov konania, odvolací súd posudzuje účelnosť trov právneho zastúpenia, pretože táto povinnosť vyplýva z ust. § 142 ods. 1 OSP. V danom prípade odvolací súd zistil, že vedľajší účastník v písomnom vyjadrení bez pochybnosti vykonal účelný úkon, pretože poukázal konkrétne na zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 14. 10. 2010, z hľadiska jej zákonom vyžadovaných dojednaní v tom zmysle, že v prípade ich absencie sa úver považuje za bezúčelový a bez poplatkov. Zároveň však poukázal aj na časové súvislosti a v tomto smere vzniesol námietku premĺčania tak, že uviedol, kedy bola uzavretá zmluva o pôžičke, ďalej uviedol skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu predčasne ukončil, došlo teda k zosplatneniu celej dlžnej sumy, čo vyplýva z predžalobnej upomienky zo dňa 26. 03. 2011. Žaloba bola podaná na súd dňa 17. 06. 2014, pričom všeobecná premĺčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je trojročná, keď odchyľne dojednania v neprospech spotrebiteľa sú neplatné v zmysle § 52 ods. 2 OZ.

Vzhľadom na obsah podaného vyjadrenia nemožno v tomto prípade konštatovať, že by vedľajší účastník podával vyjadrenie bez znalosti veci tvrdiac len skutočnosti známe z obdobných spotrebiteľských sporov. Za takéhoto stavu nemožno jeho úkony považovať za neúčelné a preto pokiaľ mu prvostupňový súd priznal náhradu za dva úkony právnej služby spolu s režijným paušálom a príslušnou DPH v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3) podľa § 146 od. 2 OSP, je toto rozhodnutie vecne správne a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd napriek skutočnosti, že vedľajší účastník bol v konaní úspešným účastníkom konania nepriznal mu právo na náhradu trov konania, pretože predmetom odvolacieho konania bolo posudzovanie len procesných otázok, ktoré je plne v kompetencii konajúceho súdu a preto poukazovanie na relevantnú judikatúru s citáciou záverov z rozhodnutí podopierajúcich názor vedľajšieho účastníka v tomto smere nepovažoval odvolací súd za trovy účelne vynaložené.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.